ELISE OTTAVIANO & CARINA GOSSELÉ

Voor een hoogspringster is de carrière gedaan als ze zwanger is, voor een kunstenares betekent het doorgaans een nieuw begin. Galerij Dagmar De Pooter presenteert twee moeders bij wie het kroost ontegensprekelijk een rol speelt in het werk.

Zo maakte Elise Ottaviano vóór haar moederschap nog installaties. Door tijdsgebrek houdt ze het nu bij tekensessies in de keuken, telkens als ze een uur of twee kan vrijmaken. Het resultaat zijn rudimentaire maar wel zeer spontane tekeningen, een soort *dessin automatique*. Het maakt van haar een paria van de schilderkunst, een figuur waar ze zich vaak mee vereenzelvigt. Enkele figuurtjes zet ze op een bank, een klein meisje zit onderuitgezakt en hoort er niet bij. 'Typical', luidt het onderschrift. Hier en daar experimenteert Ottaviano met verf, maar doorgaans werkt ze snelsnel, in potlood of met viltstift van de kinderen. Haar tekeningen zijn puberaal. Een overintelligente puber, het type dat hele theorieën ontwikkelt over 'het systeem'. In zwarte letters staat op een wit A4-tje: 'Against police & big brothers.' Of elders: 'Democracy! Which Democracy?' Haar boodschap en haar vormen spelen met anarchie. Een vrolijke anarchie: we zien Ottaviano niet meteen een pand kraken of molotovcocktails gooien. Ze is veeleer de anarchiste die houdt van betogen, maar dan enkel bij goed weer zodat de kinderen ook meekunnen.

Bij Carina Gosselé, vormden de uitstapjes naar de speeltuin met haar zoontje de aanzet voor een onderzoek naar haar eerste herinneringen. Door een lange gang betreden we *Meeting grounds*, haar hoogst persoonlijke 'introspectieve retrospectie'. In een etalage naast de gang staan twee sandalen met witte sokken in. Een van de sokken is in bloed gedrenkt: een jeugdherinnering aan een onhandige non die een schaar op de voet van Gosselé liet vallen. Dat hoef je echter niet te weten om geraakt te worden door deze installatie. Gosselé gebruikt enkele archetypen waardoor de bezoeker vaag het idee krijgt in zijn eigen herinneringswereld terecht te komen: de geur van bos, een zandbak waarin torentjes zijn gemaakt, een schilderij van een meisje van 14 met een jonger broertje. Dit blijkt een zelfportret van Gosselé met haar zoontje. Idyllisch is het echter allemaal niet: in de zandbak ligt afval, en een zwart-witfilm die Gosselé maakte van haar man en kind in een speeltuin, ademt meer de sfeer van *Psycho* dan die van een diavoorstelling op een gezinsreünie. Een kindertijd heeft ook zijn donkere kantjes.

(Ive Van Orshoven)

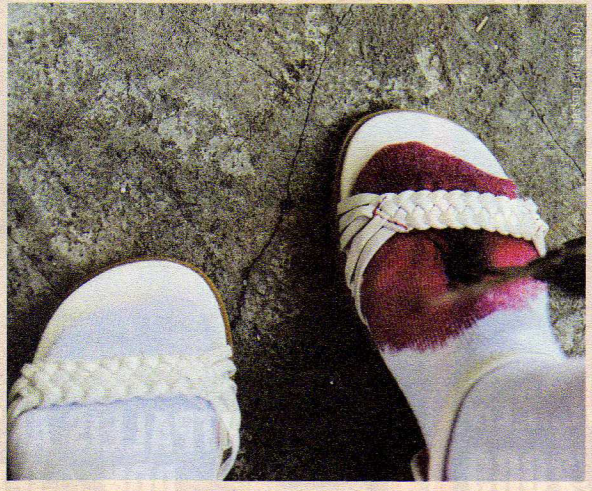

T.e.m. za 24 jan 2009.
Dagmar De Pooter Gallery,
Pourbusstraat 14,
2000 Antwerpen.
Van 14u tot 18u.
Info: www.dagmarde pootergallery.com.

'Een kindertijd heeft ook zijn donkere kantjes, toont Gosselé'

PERMANENTE EXPO'S /MUSEA

T.e.m. vr 9 jan 2009
ABSTRACT PAINTINGS
Liesbeth Leleux' abstracte schilderijen kenmerken zich voornamelijk door een bewogen kleurenspel.
Gallery Sweet Sensations,
Wolstraat 18, 2000 Antwerpen.
Van 13u tot 18u
Info: 0477/30.34.66

T.e.m. vr 9 jan 2009
MICHAL LUKASIEWICZ
Sterk figuratief werk. Schilderijen acryl/olie op canvas.
Galerie Lynda Beck,
Volkstraat 61, 2000 Antwerpen.
Van 14u tot 17u30

T.e.m. za 10 jan 2009
HEIDEGGER'S TRIP
Serge Goldwicht.
Tentoonstelling van recente werken geïnspireerd op onwaarschijnlijke beelden van filosoof Martin Heidegger.
Galerie Rode Zeven, Sint-Jansplein 7, 2060 Antwerpen 6.
Di t.e.m. vr van 11u tot 21u, za van 18u tot 21u

T.e.m. zo 18 jan 2009
STERCKSHOFOPDRACHT 2008: IRIS MONDELAERS
Zilvermuseum Sterckshof.
Presentatie van het nieuwe werk *Touche pas aux Fleurs!* van juweelontwerpster-edelsmid Iris Mondelaers (°1973, Beringen) voor de museumcollectie.
Zilvermuseum Sterckshof,
Hooftvunderlei 160, 2100 Deurne.
Van 10u tot 17u30
Info: www.sterckshof.be